

14/15 d'abril 1937

ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

feixisme, sense la qual no hi hauria transformacions ni llibertats, ans bé cauríem tots alhora a la mateixa fossa de mort i d'esclavitud.

En aquesta hora de responsabilitat màxima en què es decideix l'esdevenidor de Catalunya, d'Espanya, d'Europa i del món, els catalans - tots els partits, totes les organitzacions, tots els estaments hem d'aplegar-nos entorn de Lluís Companys, digne hereu de Francesc Macià, bo i alçant les banderes agermanades de Catalunya i la República - una Catalunya que es torna nacional i una República que es torna social.

ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

Sisè Aniversari de la República.

=====

1 9 3 1 - 1 9 3 7

Cau una data. Sis anys fa de la proclamació de la República. No ressenyerem ací les incidències d'aquell moment de febre joiosa, de cants i de banderes que voleiaven en mans de la massa ciutadana que s'havia bolcat materialment al carrer.

Tota commemoració - així ho criem nosaltres - ve a ésser com una aturada en el camí; com un moment propici en el qual el caminant s'atura a prendre alè i tot fitant endarrera esguarda i valora el camí fet; contempla la llunyania i considera tots els obstacles que li ha calgut de salvar. En treu conseqüències i es fa el propòsit de millorar la marxa per a fer més propera la fita que vol atènyer tot repartint les energies sense que s'en perdi ni una.

Fa sis anys els nacionalistes, amb la proclamació de la República Catalana, sentiem comblada una de les nostres il·lusions més cares. Ens sembla veure encara a les cantonades, el ban que va signar l'Avi. Als tres dies justos - 17 d'abril - les il·lusions quèien amargades per la transformació d'aquella República Catalana que en morir - un somni de tres dies - donava vida a l'actual Generalitat de Catalunya.

Fora llarg d'explicar les reaccions per les quals hem passat en el curs d'aquests sis anys. Moltes il·lusions; desil·lusions moltes.

Però es va arribar al 19 de juliol. Trencat l'equilibri forçat damunt del qual descansaven totes les institucions, crèiem superades les llibertats esquistades que com a conseqüència d'aquell 14 d'abril s'havien aconseguit.

I ens fèiem una nova il·lusió. La il·lusió que el camp de les possibilitats de Catalunya s'eixamplaria extraordinàriament.

No estem avesats a callar-nos les nostres imprèssions. I tot obrint el cor de bat a bat hem de dir que passem per un